ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1964

Vyhlásené: 26.05.1964 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

86

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 22. apríla 1964

o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou demokratickou republikou

Dňa 14. januára 1963 bol v Hanoji podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou demokratickou republikou.

S Dohovorom vyslovilo Národné zhromaždenie súhlas 25. septembra 1963 a prezident republiky ho ratifikoval 11. októbra 1963. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 8. apríla 1964.

Podľa svojho článku 25 Dohovor nadobudol platnosť 8. apríla 1964.

České znenie Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

David v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR
medzi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou demokratickou republikou

Prezident Československej socialistickej republiky a prezident Vietnamskej demokratickej republiky vedení snahou ďalej rozširovať v súlade s prianím a záujmami ľudu obidvoch štátov vzájomné vzťahy a všestrannú spoluprácu zvlášť na poli konzulárnych stykov na základe zásad proletárskeho internacionalizmu sa rozhodli uzavrieť tento Konzulárny dohovor a za tým účelom vymenovali za svojich splnomocnencov:

prezident Československej socialistickej republiky

Čeňka Herolda

mimoriadneho a splnomocneného veľvyslanca Československej socialistickej republiky vo Vietnamskej demokratickej republike

prezident Vietnamskej demokratickej republiky

Nguyen Co Thacha

námestníka ministra zahraničných vecí Vietnamskej demokratickej republiky,

ktorí vymeniac si plnomocenstvá, ktoré zistili v poriadku a náležitej forme, sa dohodli na týchto ustanoveniach:

I. Zriaďovanie konzulátov, vysielanie a prijímanie konzulov:

Článok 1

1. Každá zo zmluvných strán môže na území druhej zmluvnej strany zriadiť generálne konzuláty a konzuláty (ďalej len konzuláty) a môže vymenovať generálnych konzulov, konzulov a vicekonzulov (ďalej len konzulovia).
2. Miesta, kde budú konzuláty zriadené, a konzulárne obvody budú určené dohodou zmluvných strán.

Článok 2

1. Vysielajúci štát požiada diplomatickou cestou prijímajúci štát o súhlas s osobou konzula predtým, než ho vyšle, aby sa ujal svojej funkcie.
2. Diplomatická misia vysielajúceho štátu odovzdá konzulský patent ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu. V konzulskom patente bude označené miesto zriadenia konzulátu a konzulárny obvod, určené dohodou obidvoch strán.
3. Konzul sa ujme svojej funkcie po udelení exequatur prijímajúcim štátom.

Článok 3

1. Pri prechodnej neprítomnosti alebo inej prekážke brániacej konzulovi vykonávať jeho činnosť, pri jeho odvolaní alebo úmrtí môže vysielajúci štát splnomocniť člena diplomatického personálu svojej diplomatickej misie alebo zodpovedného pracovníka tohto alebo iného konzulátu na dočasné riadenie tohto konzulátu. Meno a funkcia tohto pracovníka budú vopred oznámené ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Pracovník, splnomocnený na dočasné riadenie konzulátu požíva všetky práva, výsady a výhody vyhradené týmto Dohovorom konzulom.

II. Práva, imunity a výsady konzulov a pracovníkov konzulátu:

Článok 4

Príslušné orgány prijímajúceho štátu poskytujú konzulom a pracovníkom konzulátu pri ich služobnej činnosti potrebnú pomoc.

Článok 5

Konzulovia a pracovníci konzulátu nepodliehajú vo svojej služobnej činnosti právomoci súdov a správnych úradov prijímajúceho štátu.

Článok 6

Vo veciach, ktoré sa netýkajú ich služobnej činnosti, konzulovia a pracovníci konzulátu sú povinní, ak boli o to požiadaní, vydávať svedectvo pred orgánmi prijímajúceho štátu.

Ak konzulovia a pracovníci konzulátu sa z rôznych príčin nemôžu ustanoviť, môžu vydať svedectvo v miestnostiach konzulátu alebo vo svojom byte alebo môžu zaslať týmto orgánom písomnú výpoveď.

Konzulovia a pracovníci konzulátu majú právo odmietnuť poskytnutie informácií týkajúcich sa ich služobnej činnosti.

Článok 7

1. Konzulárne kancelárie sú nedotknuteľné. Úrady prijímajúceho štátu nemôžu v služobných miestnostiach konzulátov a v súkromnom byte konzula používať akékoľvek donucovacie opatrenia.
2. Archívy konzulátov sú nedotknuteľné. Archívy úradných spisov konzulátov nemôžu obsahovať súkromné dokumenty.
3. Písomnosti a telegramy odosielané a prijímané konzulmi v súvislosti s ich úradnou činnosťou sú nedotknuteľné a nepodliehajú kontrole.
4. Konzulovia môžu používať šifry a diplomatickú poštu.

Článok 8

Konzulovia majú právo na budovách konzulátu vyvesovať znak vysielajúceho štátu a nápis s označením konzulátu. Na budovách konzulátu a na vozidle konzula sa môže vztyčovať štátna vlajka vysielajúceho štátu.

Článok 9

1. Konzulovia a pracovníci konzulátu, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu, sú oslobodení od osobných a vecných plnení a od priamych daní.
2. Nehnuteľný majetok vysielajúceho štátu určený na umiestnenie konzulátov alebo na bývanie konzulov a pracovníkov konzulátu, je oslobodený od daní a vecných plnení.

Článok 10

Batožiny konzulov a predmety dovážané pre ich potrebu, ako aj predmety dovážané pre potrebu konzulátov, sú na základe vzájomnosti oslobodené od colných poplatkov v rovnakom rozsahu, v akom požívajú oslobodenie diplomatickí pracovníci a diplomatické misie.

Článok 11

Ustanovenia článkov 9 a 10 sa vzťahujú aj na manželky a maloleté deti konzulov a pracovníkov konzulátov, pokiaľ s konzulmi a pracovníkmi konzulátu žijú v spoločnej domácnosti, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu, a to v takom rozsahu, ktorý je určený pre rodinných príslušníkov diplomatických pracovníkov a personálu diplomatických misií vysielajúceho štátu.

III. Právomoc konzulov:

Článok 12

Konzulovia napomáhajú rozvoju politických, hospodárskych a kultúrnych stykov oboch štátov.

Článok 13

1. Konzulovia majú právo obhajovať vo svojom konzulárnom obvode záujmy a práva vysielajúceho štátu, jeho občanov a právnických osôb.
2. Konzulovia sa môžu pri svojej služobnej činnosti obracať priamo na príslušné orgány a inštitúcie v konzulárnom obvode a žiadať ich o pomoc.

Článok 14

1. Konzulovia sú oprávnení zastupovať pred súdmi a inými orgánmi prijímajúceho štátu bez osobitného plnomocenstva občanov alebo právnické osoby vysielajúceho štátu, ak tieto v dôsledku neprítomnosti alebo z iných príčin nemôžu včas chrániť svoje práva a záujmy.
2. Konzulárne zastúpenie sa skončí, ak konzulom zastupovaná fyzická alebo právnická osoba prevezme ochranu svojich práv a záujmov sama alebo ak vymenuje svojho splnomocnenca.

Článok 15

1. Konzulovia majú právo viesť evidenciu občanov vysielajúceho štátu zdržujúcich sa trvale alebo dočasne v ich konzulárnom obvode a týmto osobám potvrdzovať štátnu príslušnosť. Týmto ustanovením zostáva nedotknuté právo zmluvných strán na úpravu registrácie cudzích štátnych príslušníkov.
2. Konzulovia môžu vydávať občanom vysielajúceho štátu pasy. Môžu udeľovať víza na vstup do vysielajúceho štátu alebo výjazd z neho.

Článok 16

Konzulovia majú právo robiť na konzulátoch, vo vlastnom byte alebo v byte občanov vysielajúceho štátu, ako aj na lodi alebo v lietadle, ktoré majú vlajku vysielajúceho štátu alebo jeho iné výsostné označenie, pokiaľ tomu nebránia právne predpisy vysielajúceho štátu, tieto úkony:

1. spisovať, overovať a uschovávať závety a listiny o jednostranných právnych úkonoch občanov vysielajúceho štátu;
2. prijímať, spisovať alebo overovať písomné vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu;
3. spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu; nemôžu však spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch, o zriadení alebo scudzení práv k budovám alebo k iným nehnuteľnostiam, ktoré sú na území prijímajúceho štátu;
4. spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu a občanmi prijímajúceho štátu, pokiaľ sa tieto právne úkony týkajú výlučne záujmov na území vysielajúceho štátu alebo vecí, ktoré sa musia vykonať na území vysielajúceho štátu, a pokiaľ obsahy týchto listín neodporujú právnym predpisom niektorej zo zmluvných strán;
5. overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu na písomnostiach každého druhu, overovať odpisy, preklady a výpisy písomností, pochádzajúcich od orgánov, úradných osôb alebo súkromných osôb vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu; overovať podpisy a pečiatky orgánov alebo úradných osôb vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu na listinách každého druhu;
6. prijímať do úschovy peniaze a cenné predmety občanov vysielajúceho štátu; nesmú sa však narušiť právne predpisy prijímajúceho štátu;
7. robiť iné úkony, na ktoré sú konzulovia poverení vysielajúcim štátom, ak tieto úkony neporušujú príslušné právne predpisy prijímajúceho štátu.

Článok 17

Konzulom v medziach jeho právomoci spísané, vydané alebo overené písomnosti nevyžadujú overenie orgánov prijímajúceho štátu.

Článok 18

1. Pred konzulmi môžu sa podľa zákonov vysielajúceho štátu uzavierať manželstvá, ak oba snúbenci sú občanmi vysielajúceho štátu.
2. Konzulovia môžu osvedčovať narodenia a úmrtia občanov vysielajúceho štátu.
3. Vyššie uvedené opatrenia však nezrušujú povinnosť priamo i nepriamo zúčastnených osôb dodržiavať príslušné právne predpisy prijímajúceho štátu.

Článok 19

Konzulovia majú, pokiaľ sú splnomocnení právnymi predpismi vysielajúceho štátu, právo ustanoviť poručníka občanov vysielajúceho štátu. V týchto prípadoch môžu konzulovia vykonávať dozor nad poručenstvom.

Článok 20

Konzulovia môžu poskytovať pomoc lodiam vysielajúceho štátu, vstupovať do styku s posádkou lode a cestujúcimi, vydávať, potvrdzovať a preskúmavať lodné listiny, spisovať protokol o náklade, účele cesty a mimoriadnych udalostiach, urovnávať spory medzi velením a posádkou a vydávať a predlžovať námornícke knižky a námornícke preukazy a robiť v nich zmeny a iné záznamy.

Článok 21

Ak dôjde k nehode alebo k stroskotaniu lode vysielajúceho štátu, príslušné orgány prijímajúceho štátu oznámia toto a už urobené opatrenia konzulom a poskytnú im nevyhnutnú pomoc pri opatreniach, ktoré robia v súvislosti s nehodou lode.

Článok 22

1. Konzulovia môžu poskytovať pomoc lietadlám vysielajúceho štátu. Konzulovia sa môžu obrátiť na príslušné orgány prijímajúceho štátu pri poskytovaní pomoci členom posádky a cestujúcim.
2. Pri havárii alebo nehode lietadla vysielajúceho štátu môžu konzulovia robiť alebo požadovať opatrenia pre poskytnutie pomoci alebo na záchranu členov posádky a cestujúcich a na ochranu a opravu lietadla.

Článok 23

Konzulovia môžu vyberať za úradné úkony poplatky podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu.

IV. Záverečné ustanovenia

Článok 24

Ustanovenia tohto Dohovoru o právach a povinnostiach konzulov budú sa rovnako uplatňovať vo vzťahu k pracovníkom diplomatických misií poverených vykonávaním konzulskej funkcie. Tým nie sú dotknuté diplomatické výsady a imunity týchto pracovníkov.

Článok 25

Tento Dohovor bude ratifikovaný. Nadobudne účinnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa vykoná v Prahe.

Článok 26

Tento Dohovor sa uzaviera na dobu piatich rokov. Zostane v platnosti vždy ďalších päť rokov, ak jedna zo zmluvných strán nedostane šesť mesiacov pred uplynutím práve prebiehajúceho obdobia písomné oznámenie druhej zmluvnej strany o vypovedaní Dohovoru.

Spísané v Hanoji 14. januára 1963 vo dvoch vyhotoveniach, každé v jazyku českom a vietnamskom, pričom obidve znenia majú rovnakú platnosť.

Z plnomocenstva prezidenta Československej socialistickej republiky

Herold v. r.

Z plnomocenstva prezidenta Vietnamskej demokratickej republiky

Thacha v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.